

Van der Ploeg

maatregel van 3%. Met het eerste deel van het verzoek ga ik akkoord, maar het tweede deel snap ik niet, omdat ook in het voorstel in de brief van 22 september geen sprake was van een kortingsmaatregel. Er zat wel een stuk quotering in, maar er was geen sprake van een 3%-kortingsmaatregel. Ik kan dus niet zoveel met deze motie en zou haar dan ook willen ontraden.

In de motie van de heren Nicolai en Dittrich en mevrouw Visser-van Doorn staat: "overwegende, dat in de brief van 22 september jl. onvoldoende recht wordt gedaan aan de wens van de Kamer de 3%-maatregel als negatieve impuls in te trekken (...); verzoekt de regering af te zien van deze nieuwe 3%-norm".

Ik heb zonet gezegd dat ik de 3%-norm in feite vrijwillig heb gemaakt. Er is in feite sprake van een stimulans van 2%. Het verplichtend karakter van de 3%-maatregel vervalt dus. Wel blijft overeind dat elke instelling wordt gevraagd een plan te maken voor maatschappelijk bereik om een breder en diverser publiek te bereiken. Wie de 2% extra subsidie wil, moet zelf aantoonbaar 3% besteden, tenzij dat echt niet kan, maar dat is aan de Raad voor cultuur ter beoordeling. Ik hoop dat ik hiermee tegemoetgekomen ben aan de motie van de heer Nicolai en zijn collega's. Ik hoop dat de motie daardoor niet meer nodig is.

De heer **Nicolai** (VVD): Voorzitter! Ik heb goed geluisterd en ik heb inderdaad de indruk dat dit zeer ver tegemoetkomt aan de wens die in de motie is verwoord. Ik zou het wel prettig vinden als de staatssecretaris dit nog eens schriftelijk aan de Kamer kon bevestigen. Ik stel voor, dat wij de motie aanhouden tot wij die bevestiging hebben ontvangen.

De **voorzitter**: Hier heb ik bezwaar tegen. Als de staatssecretaris hier een woord uitspreekt, dan geldt dat. U kunt desnoods zeggen dat u erover wilt nadenken. Als u dan zo dadelijk het stenogram ophaalt, hebt u het op schrift. Maar als ik iedere keer wanneer een staatssecretaris of minister hier in de Kamer iets toezegt, moet zeggen dat hij/zij dat ook nog schriftelijk moet doen... Dat is een weg die wij niet op moeten gaan. Dat moet ik echt ernstig ontraden.

De heer **Nicolai** (VVD): Ik moet wel

even naar de andere indieners kijken, voorzitter. Als die het ook voldoende vinden om te volstaan met het stenografisch verslag van dit gedeelte van de vergadering, dan zou ik daartegen geen bezwaar hebben.

De **voorzitter**: U volstaat niet met een stenografisch verslag. U volstaat met een toezegging van de staatssecretaris. Of u die wel of niet wilt overnemen, dat is uw beslissing, maar u kunt niet zeggen: die moet nu nog eens handgeschreven bij ons komen. Want die toezegging is nu al geschreven.

De heer **Nicolai** (VVD): Ik bedoelde te zeggen dat die toezegging wat mij betreft acceptabel is, maar dat ik nog even van de andere ondertekenaars moet weten of zij dat ook vinden.

Mevrouw **Visser-van Doorn** (CDA): Ik stel er prijs op er nog even over te praten met de andere ondertekenaars van de motie. Dan komt dat wel aan de orde voordat wij aan de stemmingen toe zijn.

Mevrouw **Lambrechts** (D66): Voorzitter! Wat mij betreft, kunnen we het inderdaad nu afhandelen. Als ik de staatssecretaris goed versta, is er geen sprake meer van een straffkorting en is er alleen nog een stimuleringsregeling over. Wat ons betreft is dat een voldoende harde toezegging.

Mevrouw **Visser-van Doorn** (CDA): Wij hebben elkaar instemmend toegeknikt. Ik stem er ook mee in. Dank voor de tegemoetkoming.

De **voorzitter**: Dat betekent dat de motie-Nicolai c.s. (26565, nr. 6) is ingetrokken.

Wat gebeurt er met de motie op stuk nr. 5?

Mevrouw **Visser-van Doorn** (CDA): Die wil ik aanhouden.

De **voorzitter**: Aanhouden is hier een verkeerde term. U laat later weten wat u daarmee doet. Goed.

De beraadslaging wordt gesloten.

De vergadering wordt van 12.41 uur tot 13.30 uur geschorst.

□

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Op verzoek van de PvdA-fractie benoem ik in de vaste commissie voor Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer het lid Waalkens tot lid in plaats van het lid Hindriks en het lid Hindriks tot plv. lid in plaats van het lid Waalkens.

Het woord is aan mevrouw Karimi.

Mevrouw **Karimi** (GroenLinks): Mevrouw de voorzitter! Morgen zal een algemeen overleg plaatsvinden over de WTO en de standpuntbepaling daarover van de regering en van de Europese Unie. Aanstaaende maandag zal de verdere besluitvorming in Europees verband plaatsvinden. Wij hebben het vermoeden dat wij na afloop van het algemeen overleg morgenochtend, het debat plenair zullen willen afronden. Ik verzoek u daarvoor morgen tijd te reserveren. Volgens ons zou dan morgen ook de stemming moeten plaatsvinden.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het verslag van het algemeen overleg op de plenaire agenda te plaatsen, onmiddellijk na afloop van het overleg. Ik heb begrepen dat dit algemeen overleg tot 12.30 uur duurt. Ik zal het zo inrichten dat het verslag van het algemeen overleg om half een in de plenaire vergadering aan de orde wordt gesteld. Daarvan zal mededeling worden gedaan in het algemeen overleg. Aan het begin van de middagvergadering kan dan worden gestemd. Overigens moet u niet uitsluiten dat u zo'n goed verhaal heeft, dat de regering overtuigd is en dan is plenaire behandeling niet nodig.

Overeenkomstig het voorstel van de voorzitter wordt besloten.

De heer Zalm, minister van Financiën

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Van Bommel.

De heer **Van Bommel** (SP): Mevrouw de voorzitter! De Kamer heeft gisteren met de minister van Verkeer en Waterstaat gedebatteerd over de mogelijke aanleg van een noord-zuidmetrolijn in Amsterdam. Om dit debat goed af te ronden, vraag ik u het verslag van het algemeen overleg op de plenaire vergadering te plaatsen.

De **voorzitter**: Ik zal hiervoor een nader voorstel doen. Ik ga ervan uit dat het volgende week aan de orde kan komen.

Aan de orde is de voortzetting van:

- **de algemene financiële beschouwingen naar aanleiding van de Miljoenennota voor 2000 (26800), en van de behandeling van de wetsvoorstellen:**
 - **Vaststelling van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van de Nationale Schuld (IXA) voor het jaar 2000 (26800-IXA);**
 - **Vaststelling van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van het Ministerie van Financiën (IXB) voor het jaar 2000 (26800-IXB).**

(Zie vergadering van 5 oktober 1999.)

De **voorzitter**: Ik deel de Kamer mee dat intussen – ongeveer op dit moment – schriftelijke antwoorden op vragen in eerste termijn ontvangen zijn, die rondgedeeld zullen worden. Deze antwoorden zullen worden opgenomen in een bijvoegsel bij de Handelingen van deze vergadering.

(Het bijvoegsel is opgenomen aan het eind van deze editie.)¹

De (algemene) beraadslaging wordt hervat.

□

Minister **Zalm**: Mevrouw de voorzitter! Ik wil beginnen met het maken van staatsrechtelijke excuses over de kwestie van de beantwoording van schriftelijke vragen. Het is voor degenen die er keihard aan hebben gewerkt wat sneu dat het misgelopen is. Op woensdag komen aan het einde van de dag meer dan 200 vragen binnen. Vrijdag aan het einde van de dag zijn die beantwoord, soms zeer uitgebreid. Het is een kunststukje waarvoor ik bewondering heb, zeker als je nog te maken hebt met een minister die de antwoorden nog wil lezen en soms ook wil veranderen. Dat laatste maakt het extra lastig. In dit geval nog een minister met jetlag, wat het nog extra lastig maakt. Wij zullen

zien hoe wij in de toekomst ongelukken op dit vlak kunnen voorkomen. Minder vragen zou het voor ons wat gemakkelijker maken.

De **voorzitter**: In dat laatste kan ik niet voorzien. Over het eerste kunnen goede afspraken worden gemaakt, zodat het niet op die manier gaat. Ik wil hieraan zeker meewerken. Ik denk dat dit ook voor de gehele Kamer geldt.

Minister **Zalm**: Heel graag.

Ik zal de Kamer niet lastig gaan vallen met een algemene beschouwing van mijn kant. Het staat allemaal in de stukken. Het is mij opgevallen dat verleden jaar erg veel is gesproken over de wereldeconomie en nu maar in beperkte mate. Dat is een goed teken want dan gaat het blijkaar wat beter. Verleden jaar waren het vooral de angsten die tot uitvoerige beschouwingen over de internationale economische ontwikkelingen noopten. Het thema dat dit keer door velen is aangeroerd betreft de nieuwe economie. Bijna iedereen heeft erover gesproken. De fractievoorzitter van D66 heeft het zelfs op schriftelijke wijze gedaan. Ik meen dat wij bij die nieuwe economie drie aspecten kunnen onderscheiden, waarvan er twee door de heer Crone zijn genoemd. Spreken wij over een structureel hoger groeipad? Hebben wij nu minder conjunctuurschommelingen dan vroeger? Wat veelal in Amerika met de nieuwe economie wordt geassocieerd is de vraag of de inflatie weg is. Is de inflatie als economisch verschijnsel verdwenen? Het laatste onderwerp is het gemakkelijkst. Inflatie is een monetair verschijnsel. Al dan niet inflatoire verschijnselen hangen af van de vraag hoe de economie zich trendmatig ontwikkelt. Het heeft weinig met nieuwe economie te maken. Het heeft wel te maken met nieuwe instituties, althans in Europa: ECB. Er is ook een nieuwe en wat realistischere opvatting over de wonderen die het monetair beleid wel en niet kan verrichten. De lessen uit de inflatoire periode zestig en zeventig zijn ruimschoots getrokken. Als de inflatie als systeemverschijnsel verdwenen is – long run – dan heeft dat niet te maken met volstrekt nieuwe opvattingen over de hoe de economie functioneert, maar met nieuwe opvattingen hoe een